

Voorvechter van kracht en licht ben ik
Belijdend mijn oerdrang alle dagen fervent
Duw ik chronisch tegen mijn grenzen
Beschouw ik mijn eindigheid slechts met vertroebelde
lenzen

Wanneer alles vloeit
Ben ik in deze wereld koning
ligt het hemeldak binnen mijn bereik
voel ik plant en dier en ding gelijk

Gidsen, wijzers, groot en klein
helpen me meer mens te zijn
verankerd in mezelf
meer echt, meer onderdeel te zijn

Wijzer weet ik nu te waken
tegen het te vol geraken van mijn ballon
met zelfgebakken lucht
want wandel ik even uit de zon

Rijst mijn duistere ik weer uit mijn genen
Kenter ik van kruin tot tenen
Blijft alleen het donker aan me kleven
Soms tot ik niets meer zie in 't leven
Gevangen in mijn donderwolk
Leerde mijn wil mij overleven
zwol ik uit het dal steeds hoger aan
Tot waar ik nu de achtbaan zie
me knevelend aan dit bestaan
die me met mezelf verbindt
aftrap, slalom, wervelwind
ogenschijnlijk eindeloos
vliegen, vluchten, nutteloos:
Overall neem ik me mee
op en neer en op en neer
Gedijen doe ik, altijd weer